11/12/2018

“Βήματα προς το Φως”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Κερκύρας, Παξών και Διαποντίων Νήσων

Στα πλαίσια του Ελεύθερου Πανεπιστημίου πραγματοποιήθηκε το απόγευμα της Δευτέρας 10 Δεκεμβρίου 2018 στο Πνευματικό Κέντρο εκδήλωση με θέμα : “Βήματα προς το Φως”, ένας διάλογος με το φιλοσοφικό και ποιητικό έργο του συγγραφέα – ποιητή κ. Κωνσταντίνου Γεωργάτου.

Όπως αναφέρεται στη σχετική ανακοίνωση της Ι.Μ. Κερκύρας, Παξών και Διαποντίων Νήσων μαζί με τον κ. Γεωργάτο συζήτησαν ο Αιδεσιμολ. Πρωτ. Θεμιστοκλής Μουρτζανός, Γενικός Αρχ. Επίτροπος της Ι.Μ. Κερκύρας,Δρ. Θεολογίας και Φιλόλογος και η κα Σοφία Μωραϊτη, Δρ. Φιλοσοφίας, συγγραφέας και μεταφράστρια .

Την συζήτηση συντόνισε και ομίλησε για τον δημιουργό ο κ. Δημήτριος Μεταλληνός, Διδάσκων στο Ιόνιο Πανεπιστήμιο.

Ποιήματα του κ. Γεωργάτου διάβασε και απήγγειλε η ηθοποιός κα Μαριέττα Σαββανή.
Εκ μέρους της Ένωσης Χριστιανών Επιστημόνων μίλησαν ο Πανοσιολ. Αρχιμ. Σεραφείμ Λινοσπόρης, Ιεροκήρυκας της Ι.Μ. Κερκύρας ο οποίος εκπροσώπησε τον Σεβασμιώτατο, καθώς και η κα Εύη Πολυμέρη.

Την εκδήλωση πλαισίωσε μουσικά η Παιδική Χορωδία Αχαράβης, υπό την διεύθυνση της μαέστρου κυρίας Αγάθης Κοσκινά, με μελοποιημένα ποιήματα του δημιουργού.
Στην εισήγησή του ο π. Θεμιστοκλής έθεσε αρχικώς το ερώτημα αν ο Χριστιανικός λόγος, ιδίως στην ποιητική του διάσταση, αντιμετωπίζει την ίδια δυσπιστία που αντιμετωπίζει η ποίηση εν γένει στους καιρούς μας. Είναι εξόριστη από την ζωή μας, διότι θεωρείται είτε “φιλολογία”, είτε εγκεφαλικό γύμνασμα για το οποίο δεν έχουμε χρόνο, είτε μιλά στα συναισθήματά μας, τα οποία έχουν καταπνιγεί στους καιρούς μας. Ανάλογα και η Χριστιανική ποίηση έχει να αντιμετωπίσει το γεγονός

ότι έχει εγκλωβιστεί σε μια λογική της λατρείας. Ποιητικό κείμενο το οποίο θα έπρεπε να μας απασχολεί είναι μόνο αυτό που ψάλλεται. Ένα ποιητικό κείμενο δεν μπορεί να είναι εξάλλου εγωκεντρικό, ατομοκεντρικό, αλλά να εκφράζει το βίωμα της κοινότητας . Όμως η θέση αυτή στην ουσία περιορίζει όχι το δικαίωμα έκφρασης, αλλά το χάρισμα !

Ακόμη ο π. Θεμιστοκλής τόνισε ότι ο ποιητής γνωρίζει ότι η ποίηση είναι η γλώσσα των Αγγέλων. Είναι η γλώσσα που σε κάνει να κτίζεις και να εκφράζεις φρόνημα υψηλότερο από την ταπεινότητα των παρόντων πραγμάτων, όχι για να γίνεις απερίσκεπτος ή αλαζόνας, αλλά μεγαλόφρονος και μεγαλόψυχος. Αυτό είναι και το

περιεχόμενο των λόγων του Κωνστ/νου Γεωργάτου. Αξιοποιώντας παραδοσιακές ποιητικές φόρμες, αλλά κυρίως τον λεγόμενο ελεύθερο στίχο ο κ. Γεωργάτος φιλοσοφεί ποιητικά. Εκφράζει εμπειρίες κυρίως της πίστης και αξίες όπως η δύναμη της ομορφιάς και αρετές όπως ο αγώνας για κοινωνικότητα, για ανθρωπιά. Όλα όμως ιδωμένα στα πλαίσια της σχέσης με τον Θεό και κυρίως με την Αγάπη. Ο λόγος του Κωνστ/νου Γεωργάτου μαρτυρεί ποιητικές πηγές όπως του Βρεττάκου, του Λειβαδίτη, του Ελύτη, της Εκκλησιαστικής υμνογραφίας, ιδίως της Μεγάλης Εβδομάδος και μια ευγνωμοσύνη στον Θεό που έστειλε τους ποιητές και τον ίδιο στον κόσμο, για να μάθουμε να εκτιμούμε από τα μικρά ως τα πολύ μεγάλα. Και φυσικά στο έργο αυτό διαφαίνεται η αγάπη του Κωνστ/νου στην Κέρκυρα, όπως και η νοσταλγία, μέσα από τους διηγηματικούς στοχασμούς , όπου μας προτρέπει να τον ακολουθήσουμε στην οδό της νίκης, σε μια αισιόδοξη θέαση του κόσμου που πηγάζει από την πίστη.

Ακολούθως ο κ. Γεωργάτος φανερά συγκινημένος ευχαρίστησε τον Χριστό και τον Άγιο Σπυρίδωνα, που του έδωσαν την ευκαιρία να παρουσιάσει το εργό του στην αγαπημένη του Κέρκυρα. Η Ορθόδοξη Θεολογία, επεσήμανε, είναι κάτι αναπάντεχα λυτρωτικό, που φωτίζει το κενό μεταξύ της δράσης προς την γνώση και της ουσίας της ίδιας της γνώσης. Η επιθυμία της γνώσης είναι η ύψιστη επιθυμία του ανθρώπου όλων των εποχών. Οι φυσικές επιστήμες και η λογοτεχνία ενώνονται με έναν τρόπο άρρηκτο σε ένα σημείο το οποίο εγκύπτει στα ζητήματα της επικαιρότητας και απαντά σε θέματα άσκησης της αρετής. Αυτό που νιώθουμε ως πραγματικό με αυτό που αντιλαμβανόμαστε ως πνευματικό συμπίπτουν. Η Ορθόδοξη Θεολογική προσέγγιση της αλήθειας είναι ελεύθερη θέση, αλλά και διαυγής ενατένιση. Η Φιλοσοφία βρίσκεται υπό την άμεση επιρροή της Θεολογίας.

Επιπροσθέτως ο κ. Γεωργάτος υπογράμμισε ότι τα λάθη μας και ο πόνος είναι οι μεγάλοι διδασκαλοι και ιατροί της ζωής μας. Το μεγαλύτερο δώρο της Όντως Ζωής στον άνθρωπο είναι η ελευθερία, η υπέροχη ελεύθερη ψυχική επιλογή. Η αθανασία δεν μοιάζει να είναι ούτε δικαίωμα, ούτε δώρο. Η αθανασία είναι μια ήδη εγκιβωτισμένη φωτεινή ενέργεια, μέσα σε μια υλική κιβωτό που έχει την θαυμαστή δύναμη να ονειρεύεται, να στοχάζεται διορατικά, διότι έχει Θεό μέσα της.

Κλείνοντας ο συγγραφέας και ποιητής επεσήμανε ότι δεν είμαστε τυχαία σπέρματα μιας άκομψης διεργασίας της ζωής. Είμαστε μοναδικοί κληρονόμοι μιας λαμπρής δόξας. Η αγάπη που περιέχεται σε έναν τόσο μεγαλειώδη σκοπό είναι απείρως απέραντη και ευκρινώς υπομονετική. Ο μεγάλος Άγιος Σπυρίδων θεολογεί θαυματουργώντας και διαλύοντας τις τελευταίες εναπομείνασες σκιές από κάθε κακό λογισμό.